Any IX N.º 427 - PREU: 5 Cèntims. - Barcelona, 16 de Mars 1912

EN PATUFET

—Me fa cansar massa al nen ab les seves llissons; ja n'hi ha prou ab que li dongui un barnís de les coses.

—Si es així, senyora, valdrà més que cridi a l'ebanista.

La festa dels Josephs

Y qui diu la festa dels Josephs, diu la dels Peps, Pepets, Jeps, Pos y la de les Josepes, Josefines, Finetes, Pepes, Pepetes y Pones, que són totes aquestes, que jo recordi, les variants que ofereix el nom del Sant Patriarca, pare putatiu de Jesús.

Donchs, a lo que anava: la festa de Sant Joseph es la d'una gran part de cristians, perque dificultosament trobariem un altre nom més generalisat tant en el nostre com en altres países. No en và resa la dita que de Josephs, Joans, y... etc. No acabem el refrà perque, correctament pensant, estimats patufistes, es de creure que si a casa vostra no'n faltaràn dels primers ni dels segons, es més que segur que no'n trobariem dels tercers, perque la generalitat de les cases modernes se fan sense estable, que es allà ahont s'enquibeixen els personatges, la denominació dels quals prudentment hem omès.

¡Gran nom el de Joseph! Ell representa, tant en aquell Joseph de la Lley antiga, que va ser fill de Jacob, com en el del Nou Testament, que fou donat per Espòs a la Verge Maria, l'exaltament de l'humilitat y de la mansuetut, ja que aixís com l'un desde la baixa condició d'esclau va arribar a asseures en el soli de governador de l'Egipte y ningú, després del Faraó, l'igualava en grandesa, segons diuen les Sagrades Escriptures, l'altre, de modest fuster nazarè que era, va ser elevat al gran honor de guarda y custodi de Jesucrist y de marit de Maria Santíssima.

Es per això que'l nom de Joseph, tot sugerint de primer antuvi una impresió de senzillesa y d'humilitat, evoca al meteix temps idees de

grandesa per ser innombrables els reys y reines y els homes de ciencies y de lletres y els artistes de fama universal que l'han dut y l'han honrat.

Ab això, benvolguts patufistes que us dieu aquet nom, tingueu a gran satisfacció portarlo, y rebeu ab motiu de la vostra festa la més completa y coral enhorabona d'aquet vostre afectíssim

ABECÉ

El cavall més petit del món. — Es un cavall anglès tan petit, que pot fàcilment passar per entre les potes d'un gos.

Una bona sortida

Un pintor molt afamat
va fé'l retrat de la Julia,
y sorprengué a la tertulia
per estar molt ben pintat.
Mes obgectà molt formal
un jove de bon humor:
—Jo crech que està molt millor
pintat el original. —

NYIC

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l quint folletó de la graciosíssima y interessant novela "Aventures den Bolavà en el país dels xinos", ab totes les peripecies que va passar l'intrèpit Bolavà.

Les tretes den Rampinya

JA feya dies que no havia sentit dir rès del famós Rampinya, y fins y tot me creya que ja era mort, quan tot d'una m'han vingut noticies fresques d'aquet murriet, les que m'apressuro a traslladar als meus volguts lectors.

Donchs es el cas que en Rampinya va anar a parar en un indret de l'alta montanya catalana, ahont feya maleses de tota mena, rampinyant a tort y a dret y no deixant surar ni una fruita en l'arbre, ni una gallina en el corral.

Els habitants del poble estaven ja tips de semblants malifetes, y no eren ganes lo que'ls hi mancava de donar un merescut escarment al poch delicat minyó.

Però en Rampinya, al costat dels seus grossos defectes, tenia la qualitat, molt a propòsit pera la seva indigna professió, de ser molt lleuger de cames y molt aixerit pera rumiarse sistemes de fugir a temps.

Això feya que les malifetes den Rampinya quedessin molt sovint impunes, lo que posava fòra de sí als vehins.

Un pagès que ja feya molts dies que's trobava a faltar les butifarres que tenia penjades en el celler, va decidir escarmentar al murriet que'ls hi prenia, y a dit efecte posà un gos afamat en el celler pera que s'abrahonés contra'l lladret.

En Rampinya va entrar al celler saltant per la finestra, però quan va veure al gos, en lloch de saltar a dins, se quedà dret en l'ampit de la finestra y desd'allí agafà una butifarra y la tirà al gos. Com que aquest tenia més gana que rabia, va acceptar el convit y's posà a remenar la cúa en senyal d'agrahiment. Mentres el gos s'entretenia menjantse la butifarra, en Rampinya va aprofitarho pera endursen totes les altres.

L'endemà, el pagès no hi veya de cap ull, de tan enrabiat que estava, y veyent que no podia rès contra l'atreviment den Rampinya, decidí rumiar un altre medi pera agafarlo.

En Rampinya, veyent que les butifarres ja s'havien acabat, va empèndreles per atacar el galliner. Allí hi havien cunills, ànechs, oques y gallines.

En Rampinya no sabia que les oques de vegades són més rabioses que un gos, y no anava preparat pera defensarse. Aixís es que tan bon punt va saltar, una de les oques li va agafar el nas ab el béch, estirantli ab tal forsa que d'un xich més li trenca. Com es de suposar, en Rampinya's defensà com un valent y, engrapant ab una mà'l coll de l'oca, la va escanyar. Però lo terrible va ser que'l béch havia apretat tan fort que en Rampinya tingué d'anarsen ab l'oca penjant del nas.

Aleshores el pagès ho va aprofitar pera delatarlo davant del jutge.

Aquet li preguntà:

— ¿Tu ets el lladre de les butifarres?

— No, senyor — va respondre en Rampinya ab tot l'aplom.

— Donchs ¿còm es que han desaparegut?
— Que ho pregunti al seu gos. —

Efectivament, se va examinar la boca del gos y's varen trobar entre'ls caixals algunes filagarses de la butifarra que'l meteix Rampinya li havia tirat.

El jutge, davant d'aquesta proba, no va tenir més remey que dir al pagès que, en lloch de denunciar gent, més valia que lligués el seu gos ben lligat.

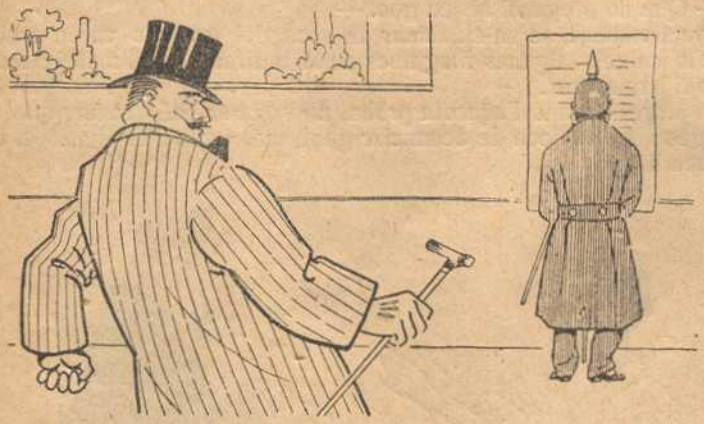
Però quedava encara la proba evidenta de que en Rampinya volia robar l'oca, y era tan evidenta que aquet no tingué més remey que presentarse ab l'oca penjant del nas.

El pagès, empipat perque lo de les butifarres li havia sortit malament, va dir al jutge:

— Ara sí que no trobarà cap escusa aquet murriet, perque porta la proba del seu delicte al cap del nas. —

En Rampinya se'l mirà y li digué:

L'HISTORIETA

A París

— *¡Caracoles!* ¡Què veig! ¡Un soldat prussià en territori francès!

— Tanta injusticia hi ha en acusarme d'haver robat les butifarres, com en delatarme per lladre de l'oca. —

El jutge va interrogar a n'en Rampinya:

— Se t'acusa d'haver robat l'oca que portes penjada en el nas. La proba del teu delicte es tan evidenta, que no hi ha defensa possible.

— Dispensi, senyor jutge, però vostè s'ho ha mirat malament. Que un pagès tregui com a proba'l fet de portar penjada una oca en el nas, se comprèn, però un senyor jutge, tan inteligent com vostè y tan coneixedor de les lleys com es vostè, això no s'explica. Déixim dir lo que fa al cas y ja veurà còm vostè serà'l primer que'm donarà la rahó.

— Veyam, digues.

— Molt senzill. Segons totes les apariencies, el lladre d'una cosa es el que la pren o l'agafa, ¿no es cert?

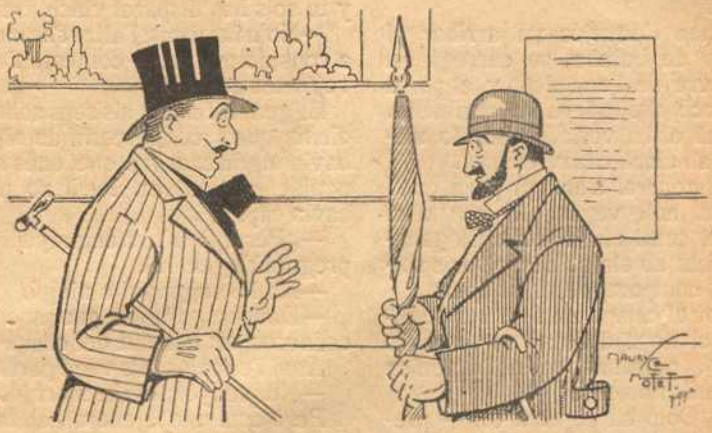
— Perfectament.

— Donchs així jo no puch ser de cap manera'l lladre de l'oca, perque no l'agafo; en cambi, jo puch delatar a l'oca com a lladre del meu nas, perque me l'agafa, y més fort de lo que convindria. —

Davant d'aquesta rahó, el jutge va declarar ignocent a n'en Rampinya, però aquet no's va donar per satisfet:

— Dispensi, senyor jutge; però si així com me declara ignocent

A L'EXTRANGER

— Dispensi: es la bandera de la terra de vostè.

m'hagués declarat culpable, bé m'hauria castigat. Donchs ¿per què no castiga a l'oca? —

El jutge va respondre:

— Tens rahó, noy. Y en proba d'això condemno a l'oca a que sigui rostida y menjada per en Rampinya. —

J. M. F.

El cástich d'un envejós

En lo més fort d'una sagnanta guerra, un soldat va fer una gran valentia, la qual li premiaren ab una medalla.

Un altre soldat, company de l'hèroe, va agafar enveja perque'l seu amich era més que ell.

Com que l'enveja no'l deixava viure, se va idear una estratagema que's creya li sortiria bé.

Una nit fosca, que ni la lluna volia fer llum, a l'envejós li tocà fer de centinella.

Quan en tot el campament regnava la tranquilitat, l'envejós abandonà'l punt. Al general en quefe se li ocorregué allavors donar un volt, y veyent que aquell

centinella marxava, el varen seguir.

Quan l'envejós va arribar al camp de batalla, se carregà un cadavre de l'enemich, y el portà al lloch ahont feya la centinella. Tornà altra volta, y feu lo meteix ab cinch cadavres més.

El general s'amagà pera que'l soldat no'l vegés. Al cap d'un minut sentí cinch trets. El general, junt ab els quefes y varis soldats, compareguren al lloch.

Tot el campament en pes se dirigí al lloch d'ahont sortiren els trets, pensantse que ja tenien l'enemich a sobre.

—¿Còm ha sigut això? — preguntà'l general.

—Mon general, he vist aquets enemichs que m'anaven a matar, y jo'ls he mort primer.

—Però aquí hi ha sis cadavres y tu sols has disparat cinch trets.

—No'n fassi cas: l'altre l'he mort a cops de matxet— contestà l'envejós tot content.

El general manà als seus subordinats que's cercioressin de si hi havia algún cadavre que anés senyalat del matxet. Però no n'hi havia cap.

—¿Per què m'has enganyat?— preguntà'l general.

—No he enganyat a ningú.

—Donchs ¿còm es que aquets cadavres els has dut del camp?—

Aquí l'envejós ja's vegé perdut.

—No, senyor; els he mort jo.—

Però com que'l general, ab tota l'oficialitat, ho havia vist, manà que'l fusellessin. Y així's complí.

JOSEPH BUSQUETS Y TENAS

Dumesnil

El brau general Dumesnil feu, en certa circumstancia, una resposta a la vegada burlesca y fera.

Després d'haver combatut contra'ls russos y haver perdut una cama en aquet combat, pogué apoderarse de Vicennes.

Els russos li oferien cinch milions si els tornava dita vila.

Dumesnil respongué al portador de la missiva:

—Digueu als russos que jo'ls tornaré Vicennes quan ells m'hauràn tornat la cama.—

Traducció de
N. SNESSA

Epigrames catalans

Probatura afortunada

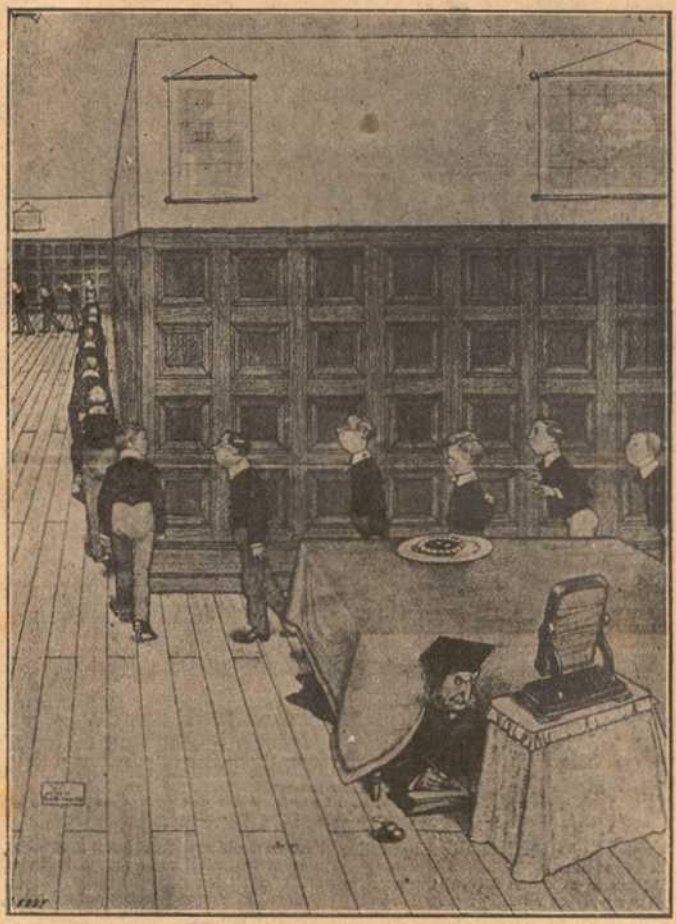
—Com vas dirme l'altre dia
que aquell duro no passava,
vaig anâ a la claveguera,
el deixo anâ y bé va caure.—

P.

Un "colmo" d'avaricia

Don Francisco es tan avaro,
tan mesquí y estalviador,
que per no gastar, no gasta
ni salut ni bon humor.

***

Observacions que un professor fa dels seus deixeples, amagat sota la taula y per medi d'un mirall. Aixi estudia l'expressió fisionòmica de cada alumne al passar per davant d'un plat de dols, segons les tentacions que cada un d'ells té de pegar caixalada a la confitura.

DUBTE

—Tinch un nét que es més brut...
—¿En què quedem: es nèt o es brut?

Acudits

En un carrer sè troben deutor y acreedor:

— Vostè sempre tan gandul — diu l'acreedor; — lo que hauria de fer es treballar, pera poderme pagar lo que'm dèu. ¡Miri que'l temps es or!

—¿Sí?... Donchs ja li pagaré ab temps — contesta'l deutor.

—

Un artista estava pintant una figura, y digué al que li feya de model:

—¿Què li podria posar en la mà, pera que li donés l'aspecte d'un home enterament felís?—

A lo que contestà'l model:

—Home, prompte estarà arreglat: pósimhi un bitllet de mil pessetes.—

—

Examen d'Historia:

Mestre.—Díguim: ¿Còm s'anomena la batalla en que fou derrotat Napoleón?

Alumne.—...

Mestre.—Comensa per W.

Alumne.—...

Mestre.—Segueix W. a. t.

Alumne.—...

Mestre.—W. a. t. e. r.

Alumne.—¡Ah! Water closet.

Traduit per

EBATLLESAQUÉS

L'EXPOSICIÓ DELS NOSTRES COLABORADORS LOLA A. Y LLAVERIAS EN EL FAYANS CATALÁ

Demà, dia 17, s'inaugurarà a les galeries del Fayans Català una doble exposició; el mestre y la deixepla exhibiràn llurs obres al públich y els llegidors de En Patufet podràn contemplar les excelencies de l'art dels dos bons companys. Avuy reproduim el cartell anunciador d'aytal exposició, degut a la delicada mà de la nostra simpàtica colaboradora.

Ja fuig l'hivern

La neu s'ha fós pel pla y la serra. El sol, fonent també la boira matinera, corona de llum les gorges, que regalimant baixen gelades. Desde'l cim fa bo de veure aquell bé de Deu tot fill de la Naturalesa, per un Ser creada. L'hivern solemnial fuig, per deixar pas a jorns benhaurats de visions y alegries noves, d'esclats jolius, de floreixements gays, de desmays de llums...

La Primavera portarà ramells de flors hermoses y càntichs d'aucells que aixordaràn les prades y els immensos boscos ombrívols.

Els estels seràn més blanchs; el sol més potent. La terra, gens pròdiga de perfum, embaumarà, alentant als homes.

Els dies seràn indefinits... esplendents...

Sentirem, al fer via per la montanya, l'alegre cant del pastor, que encoratja a l'errant que fa camí sens nort...

Les fonts, sens estroncarse, no ploraràn com ara, ab vergonya...

Els infants veuràn l'aletejar dels gentils papellons... Els vellets, tot cor y ànima, benehiràn els dies plascívols.

Y el pobre poeta enamorat cantarà ab estrofes divines la bellesa santa, obra magna d'un Totpoderós innegable!

EMILI GRAELLS CASTELLS

Un drama terrorífich

Un drama que s'estrenava
era terrible en grau tal,
que aquell que en escena entrava
si del vereno's lliurava
no's lliurava del punyal.

Y no estant l'autor cansat
d'uns quadros tan llastimers,
per fí incendià la ciutat;
llavors el públich, *cremat,*
xiulant, va cridâ'ls bombers.

E. ESTORCH

Totes les solucions. — Emili Costa, Joseph Oliveras, Joseph Riera, Pere Pie, germans Rodríguez, Antonieta Colomer, germans Marxuach, Francesch Varelo, Gustau Ferrer, Joseph Vendrell, Antoni Esquerrà, Artur Tintoré, Emili Jordà, Miquel Caserra, Miquel Caballero, Carles Roig, Joseph M.ª Santasusagna, germans Badia, germans Margenac.

Dues solucions.—Germans Burch, Paquita Ferré, Antòn Grimalt, Lluis Bonet, Lluis Camps, Carme Vallverdú, M. Bellver, Lluis de G. Hernández, Wenceslau Rosas, Rosa Juncosa, Antòn Llobet, Conrat Pascual, Ricart Bofill, Matilde Barrachina, Jaume Pich, Enrich Bou, Jaume Martí, germans Casasayas, Joseph Saia, Jaume Casellas, Pau Ferré, Miquel Garriga, germans Magrans, Enrich Bach, Joaquim Serraviñals, Agustí Mitjans, Joseph Mitjavila, Lluis y Maria Bassas, Jaume Pujol, Joan Pujol, Antòn Oliva, germans Bayona, Joan Pujols, Joan Sala, Llorens Cantos, Ignasi Corma, Joseph Barta, Francisco Espriu, Joseph Mandado, Manel Fontboté, Joseph Franco, Lluis Carulla, Joan Ribera, Agustí Pedro, germans Remus, Pilar Bertràn, Joseph Cardona, Joanet Renom, germans Vilà, Agustí Vergés, Conrat Estruch, R. Jordana, Fortià Corcoll, Joaneta Port, Joaneta Maymó, Romàn Comas, germans Monteys, Joan Sentellas, germans Fontarnau, Joseph Canas, Joaquim Centellas, germans Colomer, Lluis Blanch, Ramón Berenguer, Montserrat Castany, Dolors Terradas, Maria Vilardaga, germans Busquets, Eulogi Monsalve, Joseph Fabra, Agustí Cabo, Manel Peris, Maria Amigó, Ampar Esquiroz, Amadeu Prunera, Joseph Jover, Joseph Ferrer, Agustí Sarrias, germans Bodallés y cosí, Isidre Magriñà, Pere Doménech, Joan Alfonso, Enrich Coll de Colet, Enrich Marucha, Albert Mercè, Joseph Llera, Antoni Codina, M. Paduet, Emeteri Ribas, germans Guarro, Manel Costa, Enrich Verdú, Alfret Ferrer, Pere Llubé, Joseph Cassany, Joseph M.ª Esteve, Miquel Salgot, Francesch Llimona, Antoni Rifé, Joseph Reventós, Pere Comellas, Enrich y Modest Guarro, Joseph Perelló, Joan Flaqué, Albert Bohigas, J. Cabus, F. Conangla, Joseph C., Joanet Pujol, Wenceslau Rosas, Joan Cantalosella, Teresina Torn, Manel Crusate, Pere Patau, Carmeta Font, Francesch Pastor, Felip Duràn, Victorià Ferré, Jesús Carrera, F. Vellbé, Joseph Gascó, Antoni Pelegrí, Maria Llobet, Salvador Garcia, Jaume Puig, Quimet Carbonell, Lluisa Riera, Dolors Roura, Pere y Mercè Gonal, Leandre Condominas, germans Baucis, Francisco Rubió, Salvador Clarós, germans Lanfranco, Enrich Puig, F. Munné, Andreu Pagès, Joan Espinal, Joseph Barbeny, germans Vilagut, C. y I. Barceló, Mariàn Pi, Peret Maymó, Rafel Sadurní, Antonet Corbella, Miquel Trayter, Santiago, Lluis Tricofilera, Joseph Obalachs, Joseph Simón, Ampar Montserrat, Joseph M.ª Ferrer, B. S. Tataret, A. Bausili, germans Baldifistas, Joaquim Martí, Nadala Sans, J. Ubert, Joan Frígola, J. Vilella, Antoni Selma, germans Sargas, Amadeu Pie, Mercè Masvidal, Carme Juyol, Estanislau Giralt, Carles Duràn, Jaume Piera, Guillem Roig, Joaneta Pérez, Joseph M.ª Ribas, Ramón Llopart, Joan Guarro, J. Bergadà, Gregoria Mendíbil, Miquel Pizà, Vicentet Tort, Joseph M.ª Castells, Emili Iglesias, C. C., Joseph Marimón, germans Pena, Pau Pi, Joseph Castelltort, Jaume Llauger, Emili Llauger, Joseph Jiménez, Maria Vilà, Teresa Moragas, germans Verdura, Antonet Ferré, Joseph Zazurca, M. Torrents, Roseta Lleopart, Joseph Lapeira, Rosina Arderiu, Un nen de l'Escola Pia.

Una solució —Roseta Sabé, Joaneta Farell, Rosa Salá, Joan Agalet, Joseph Maria Torreató, A. Reull, Antoni Claveria, Isabel Huguet, Joseph Font, Joseph Martí, Blay Puig, Agustí Llanusa, Pere Castell, Joseph Soler, Francisco Ayato, Francisco Barbosa, C. Camillo, Jesús Masip, Joseph Coll, M. P. Boada, germans Boqueras, Joseph M.ª Casanovas, Montserrat Galí, Antoni Guardingo, Joseph Portabella, Agnès Giró, germans Colomer, Jaume Vila, Maria Rosa y Jaume Homet, Pere Bros, M. Ll. Lilibula, Maria Ambròs, Tomàs Benavent, Antoni Arqués, Miquel Montfort, Jaume Ferrer, Antoni Vilallonga, Albert Esteva, A. Balcells, Ramón Melsa, L. Portas, Jaume Llorca, Mercè Teixidó, Francisco Losano. N. C., A. Elías, Assumpció Cusiné, germans Vinyals, Andreu Artés, germans Cucañas, Carles Carreras, Vicens Ferrés, Agustí Ribas, Manel Espel, Joseph Rovira, germans Forcadell, Pere Andrés, Tomás Teixidor, C. Ruiz, Perràn Salas, Joan Boch, Joaquim Caba, Francisco Rosselló, Joseph M.ª Alegret, Joseph Perelló, Albert Bonet, Enrich Rico, Salvador Jover, Joseph Bau, Enrich Tort, Enrich Llacay, Joan Ostench, Joaneta Montes, germans Piqués, Andreu Alegre, Lluis Trullà, Nicolau Costa, Pere Brugat, germans Madorell.

NOTA IMPORTANT. — Advertim als endevinaires que no publicarem cap firma ab seudònim, o nom suposat, en la secció d'endevinaires.

ENDEVINA, ENDEVINETA

XARADA

Part del cos es la *primera*,
prima-segona fa mal,
quarta y *quinta* vegetal,
sent proposició *tercera*,
dóna poble la *total*.

FRANCESCH VIVES

CONVERSA

— Bon dia, Aparici. ¿Vols venir al Liceu a veure òpera?

— Si no fos que tinch molta tos, Carlets, sí que vindria, però no puch.

— Mira que'n fan una de molt bona.

— ¿Quin títol té?

— Tu meteix l'has dit.

JOSEPH SANGENÍS

TARGETA

Peret Bas Casellas

Amer

Formar ab aquestes lletres, degudament combinades, el títol d'una obra catalana y el nom y apellido de son autor.

EUDALT CASERAS

GEROGLÍFICH

ANTONI EZQUERRA

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

Al geroglífich: *Calamitat*. — Al logogrif numèrich: *Romaní*. — A la targeta: *Sabadell* y *Tarrasa*.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

¡ACONTEIXEMENT!

Acaba de sortir, molt ben enquadernat, el volum XIII de la **Biblioteca-Patufet:**

"En Bolavá detective"

Divertida noveleta d'aventures y fets extraordinaris, escrita per en

Joseph M.ª Folch y Torres

y magníficament ilustrada per en

J. Junceda

qui ha dibuixat una coberta en la que s'hi veuen les fesomies enèrgiques del més còmich y aixerit de tots els detectives haguts y per haver.

L'obra enquadernada's ven en totes les llibreries al preu de **¡Una pesseta!**

¡Aprofiteu la ganga, no fos cas que s'acabessin!

Avís als lectors

Ja tenim llestes les cobertes pera enquadernar la divertida noveleta d'aventures

"En Bolavá detective"

publicada ab gran èxit en el cada dia més interessant

Suplement de "EN PATUFET"

Els lectors del Suplement que hagin guardat els folletons poden portarlos a enquadernar a la nostra Administració, ahont solament per **20 cèntims** se'ls hi enquadernarà'l llibre ab les magnífiques cobertes que ha dibuixat en **Junceda** ab la seva gracia característica.

Fidel Giró, impressor, Valencia, 233.—Barcelona.

— ¿Veus? Cada pinzellada que donis, t'has d'apartar un xich, y desseguida apreciaràs l'efecte. El quadro sembla que s'allunyi.

— Dónes un altre toch, t'apartes, y...
— (Llígali el cordill ben fort, Peret.)

— ¡Reina Santíssima!
— ¡Me pensava que'l quadro s'allunyava, senyor Esteve!